

Wunnink, Alexander Emil. – Directeur theater Carré te Amsterdam. – Geb. 9 Febr. 1887 te Amsterdam. – Pleegmoeder Maria Allegonda Lammers. – W. is een zeer populaire figuur, niet alleen in Amsterdam, maar in geheel Nederland.

Ieder, die wel eens in Carré geweest is, kent deze pittige figuur, altijd ambulans, en toch altijd bereid tot een vriendelijk praatje, dat dikwijls interessant wordt als hij over Carré gaat vertellen: over de geschiedenis van dit roemruchte theater, dat in 1887 door vrienden van den grooten Oscar Carré, speciaal voor dezen gebouwd werd. – Tóen Oscar Carré, nu Alex Wunnink en

daartusschen een lange rij exploitanten en directeuren waar W. heel wat van vertellen kan. Daar waren b.v. het variété van Frits van Haarlem, de Hollandsche en de Italiaansche opera, Heyermans, Royaards, de revue's van Ter Hall en Bouwmeester, passiespelen en operettes. En thans zet W. de traditie voort, want hij, die eens, als ambtenaar van de vermakelijkheidsbelasting, het gebouw be-laagde en zijn vriend Heyermans het vuur aan de schenen legde, weet bij uitstek, wat het publiek zoekt, wat het zien en hooren wil en hoe het zich wenscht te vermaken. –

Hoe W. op deze post gekomen is? Als jongen moest en zou hij in het behangersvak gaan, doch zelf voelde hij daar niets voor. Studeeren was wegens financieele omstandigheden uitgesloten en het slot was, dat hij op de suikerfabriek terecht kwam. In de avonduren bezocht hij de avondschool van de Vereeniging „Ons Huis” in de Rozenstraat en de directeur hiervan, Jacob Tours, die den energieken knaap graag mocht lijden, heeft hem op velerlei wijze vooruitgeholpen. — In 1907 trad hij als klerk bij de belastingen in 's Rijks dienst en al spoedig wist hij het te brengen tot verificateur. Tengevolge van een reorganisatie van het bedrijf had men in 1927 geen plaats meer voor hem. Hij vond echter direct een nieuwen werkring bij het Paleis voor Volksvlucht. Dit was echter maar van zeer korten duur, daar hij reeds in 1928 tot Directeur van Carré werd benoemd. — Ook op literair terrein heeft W. zich bewogen. Gedurende tien jaar was hij secretaris van de Wereldbibliotheek en zoo gauw hij over deze periode spreekt, noemt hij steeds in dankbare herinnering den naam van Dr. Leo Simons, een der oprichters van deze instelling. — Andere liefhebberijen heeft hij niet: Carré beteekent alles voor hem en tot een van zijn grootste idealen behoort het tot stand komen van de groote verbouwing hiervan.